

Der var stillet 3 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der stillet følgende ændringsforslag:

Af *Sigsgaard*:

Underændringsforslag
til ændringsforslag nr. 2 i
udvalgets betænkning:

1) I 3. afsnit tilføjes efter „økonomi“:

„bl. a. ved at virke for, at udenlandske militærbaser fjernes, at industrilandene ophører med handelspolitisk at udbytte de nye stater, at udviklingsbistanden forøges til 1 pct. af bruttonationalproduktet senest i finansåret 1971-72, at den ydes uden sådanne betingelser som leverancebinding, projektbinding og afdragspligt, samt at den fortrinsvis ydes til stater, hvis politiske system og praksis så vidt muligt sikrer, at bistanden anvendes i den brede befolknings interesse.“

2) 4. afsnit affattes således:

„at vende sig mod USAs og Portugals imperialistiske politik, herunder krigsførelsen mod befolkningen i Sydvietnam og i portugisisk Afrika, og mod de våben, der her anvendes, samt at planlægge og stille forslag om økonomisk og materiel dansk støtte til befrielsesbevægelser og -partier i Sydvietnam, Angola, Mozambique og Portugisisk Guinea.“

Bemærkninger.

Til nr. 1:

I ændringsforslag nr. 2, 3. afsnit, nævnes, at de nye staters bestræbelser på at opnå politisk ligeberettigelse og grundlag for en selvstændig økonomi bør støttes. Underændringsforslaget nævner eksempler på initiativer, der må tages, hvis ændringsforslagets målsætning skal blive mere end tomme ord.

Til nr. 2:

Ikke blot Portugal, men også USA fører krig mod befolkningerne i de nye stater. Derfor må der tages afstand fra begge disse magters politik, og skal der være realiteter heri, må der ydes støtte til befrielsesbevægelserne i de pågældende områder.

Af *Kai Moltke*:

Underændringsforslag
til ændringsforslag nr. 2 i
udvalgets betænkning:

Efter 1. afsnit indføres som nyt afsnit:

at tage initiativ til inden for Vestblokken at virke for, at Den tyske Forbundsrepublik yder bidrag til at sikre større økonomisk og pengemæssig stabilitet i Europa ved at påbegynde afdragsydelse på erstatning til de i sin tid krigshærgede og de af Hitlerhærene udplyndrede lande i Vesteuropa — som forbundsrepublikken ifølge Londonprotokollen ville være forpligtet til; hvis en tysk fredstraktat var blevet realiseret; i dag muligt ved godkendelse af Oder-Neissegrænsen, gennem formel ophævelse af Münchentraktaten vedrørende Tjsekoslovakiets grænser og ved normalisering af forholdet mellem de to eksisterende tyske stater.

Bemærkninger.

Juridisk har de vesteuropæiske stater, der under den anden verdenskrig var besat af Tyskland eller i krig med dette land, aldrig givet afkald på erstatninger. Udredningen af sådanne blev blot før Tysklands optagelse i NATO udsat til regulering til et tidspunkt, hvor en almindelig fredstraktat med Tyskland blev indgået.

Der gennemførtes efter krigen mellem de vestallierede og Sovjetunionen en formel aftale om, at Østtyskland (DDR) havde erstatningspligt over for Sovjetunionen og Polen, medens Vesttyskland (forbundsrepublikken) på tilsvarende måde skulle regulere erstatning til Frankrig, Storbritannien, Beneluxlandene, Danmark og Norge.

Fredsgrundlaget er anført ud fra den erkendelse, at en realistisk europæisk sikkerhedsordning må forudsætte opretholdelse af status quo med hensyn til statsdannelse og grænsedragning.

Formanden: Efter henstilling stiller jeg forslag om, at forslaget til folketingsbeslutning og de dertil stillede ændringsforslag sættes til forhandling under ét, således at taletiden i første omgang bliver for ordførere indtil 45 minutter og for andre medlemmer indtil 25 minutter. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.